

NEZIÁ TNÁ• POMOC?

Nedá›le, 20 zÁ›íÁ™Á- 2020

Zná›íte takovej ten pocit, kdyÁ¾ na ulici ná›kdo zapÁ-skÁ›i, vy se otoÁ-Á-te a zjistÁ-te, Á¾e to nebylo na vÁ›s, ale na o 20 let mlá› a 20 kilo lehÁ-Á- dá›vÁ-Á›tko? Tomu se u ná›s doma Á™Á-kÁ›i blamá›iÁ¾. Ma to vÁ›hodu. VÁ›tÁ›jinou si toho nikdo nevÁ›jimne, blbec se cejtÁ-te jen sama pÁ™med sebou. MnÁ› se dneska stalo ná›co podobná›ho, ale jak uÁ¾ je má›m dobrÁ›m zvykem, rá›da se cÁ-tÁ-m jako blbec veÁ™ejná› a tak vÁ›m to budu vyprÁ›vÁ›t.

Jako obvykle jsem si zabalila kufÁ™Á-k asi tak Á›tyÁ™ikrá›it teÁ¾Á›Á-Á-, neÁ¾ jsem schopná› zvednout a asi tak desetkrÁ›it tÁ›Á› jsem schopná› zvednout opakovanÁ›. Á-Á-kala jsem si, vÁ›jak co. Na ná›dro má› dovezou a pak uÁ¾ vÁ›jude jezďÁ›j schody. NejezďÁ›j. Na hlavÁ›ku, na nastupiÁ›tÁ› Á-Á-slo Á›est nejezďÁ›j schody uÁ¾ tak má›sÁ-c. Jelo mi to z Á›estky. Doprdle. Nejsem ten typ Á¾eny, která›mu by muÁ¾i ná›jak pÁ™ekotná› pomÁ›jali se zavazadly. SpÁ-Á› bych Á™ekla, Á¾e pÁ™Á-tomnosti kufru tak ná›jak zprÁ›hledná-m, nebo co. Asi kouzelné›j kufř. Ná›co jako RumburakÁ› v plÁ›Á›iÁ›. Schody byly trojitÁ›½ a kurevsky dlouhá›½. Tak jsem se zapÁ™ela a vychÁ›½lena tÁ›mÁ›r do pravÁ›ho Á›hlu, jsem tÁ›hla. KdyÁ¾ jsem dos. prvnÁ- zÁ›chytnÁ› ploÁ›iny, pÁ™istoupil ke mnÁ› zezadu muÁ¾ a pravil: MladÁ› pani, má›Á¾u vÁ›m s tÁ-m pomoci? Tyvogo. ZÁ™ejmnÁ› ta krÁ›tkÁ› sukňÁ›, rozpuÁ›tÁ›ná›½ vlasy a novÁ›½ tenisky. VidÁ-Á›i, Evo? I po Á›tyÁ™icÁ›tce je moÁ¾no doÁ›kat neziÁ›tnÁ› pomoci! AÁ¾ kdyÁ¾ jsem se otoÁ›ila, zjistila jsem, Á¾e to nenÁ- muÁ¾ ale... a teÁ- aby mi nezavÁ™eli blog. Jak t tÁ™eba osmahlá›½ muÁ¾? Já› tomu ná›kdy Á™ikÁ›im cikorka, to by mohl FB vyhodnotit jako druh kÁ›vy, takÁ¾e zÁ›stanem as. Cikorka se chopila kufru a uÁ¾ ho rvala do druhÁ›ho tÁ›bora. Dojala jsem se podruhá›. Tak je to tedy na svÁ›tÁ›. Xenofobie je svinstvo. PÁ™edsudky jsou smrt. StydÁ-m se za svÁ› neÁ›istÁ› myÁ›lenky ohledná› diskriminace menÁ›in. Byla jsem mladÁ› blbÁ›. TeÁ- se mi zjevil Á›ernÁ› andÁ›l, aby má› obrÁ›til na pravou vÁ›ru. NahoÁ™e uÁ¾ jsem byla skoro pÁ™evřÁ›cenÁ› a p jsem, jestli nemÁ›m andÁ›lovi alespoÁ› potÁ™Á›st rukou nebo pronÁ›st ná›co povznÁ›Á›jeÁ›ho. Ná›jakou vÁ›jeobjÁ›majÁ›cÁ›-kterÁ› povÁ›½Á›- inkluzi, multikulturalismus a lá›sku k bliÁ›ná›mu na Á›roveÁ› cÁ›rkve svatÁ›. Hovno. NestaÁ›ila jsem Á™Á› prostÁ› dá›kuj, kdyÁ¾ andÁ›l vytÁ›hl z kapsy neplatnou já›zdenku a oblaÁ›il má› historkou o tom, Á¾e je z Á›stÁ› (fakt origo to koupil blbÁ› a Á¾e má› v Á¾Á›dnÁ›m pÁ™Á-padá› nechce vyuÁ›Á›vat, ale esli bysem nemÁ›la pajsku. Tvl. TakÁ¾e dva rozmachem. Nejen, Á¾e teda asi fakt nejsem zezadu hezkÁ›i, ale jeÁ›tÁ› jsem se jednou debilná› hrou na neziÁ›tnou pomoc má›lem nechala vytÁ›hnout ze svÁ›½ zapÁ›klÁ›½, xenofobná› ulity. A teÁ- si tipná›te. Dala jsem mu, nebo nedala? A dali byste vy? RozuzlenÁ›: Nedala jsem mu nic. A proÁ-? ProtoÁ¾e bytostná› nesná›Á›m, kdyÁ¾ se má› snaÁ¾Á- ná›kdo voÁ›julit a vn ná›kam, kam vÁ›bec nechci. A je mi Á›plná› jedno, jakou má›i barvu. NEOHROÁ›ENÁ› Á›ENA